

‘‘Διάλογος με τα παιδιά στο σπίτι’’

Απο την Τζουβίστα Μαρίνα , Κοινωνική Λειτουργό ,μέλος της Επιτροπής Διαγνωστικής Εκπαιδευτικής Αξιολόγησης και Υποστήριξης, ΕΔΕΑΥΔΔΕ Πρέβεζας

Την συγκεκριμένη περίοδο της ζωής μας βρισκόμαστε αντιμέτωποι με το δεύτερο κύμα μιας παγκόσμιας πανδημίας, η οποία μονοπωλεί πλέον την επικαιρότητα. Η «εισβολή» του COVID-19 στη ζωή μας έχει προκαλέσει αλλαγές στην καθημερινότητά μας διότι βιώνουμε πρωτόγνωρες καταστάσεις, τις οποίες είναι αναγκαίο να τις αντιμετωπίσουμε με ψυχραιμία. Μηνύματα στο 13033 και περιορισμός μετακινήσεων επανήλθαν στην καθημερινότητά μας.

Ο μήνας που διανύουμε είναι αρκετά δύσκολος ιδιαίτερα για τις οικογένειες, οι οποίες απαρτίζονται από ανήλικα μέλη διότι αποφασίστηκε σταδιακά η αναστολή λειτουργίας των εκπαιδευτικών δομών της χώρας με σκοπό την αποφυγή της διασποράς του ιού. Η περίοδος της καραντίνας που διανύουμε είναι αρκετά δύσκολη για τα παιδιά. Καθώς βιώνουμε τον δεύτερο εγκλεισμό μέσα στο ίδιο έτος είναι λογικό να είμαστε και περισσότερο προετοιμασμένοι. Όλα τα παιδιά έχουν πλέον ενημερωθεί για τον ιό από το οικογενειακό περιβάλλον ,το σχολείο, από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, διαδίκτυο κ.λπ. Ακόμη κάποιο παιδί μπορεί να έχει έρθει και σε άμεση επαφή με τον ιό και τις επιπτώσεις του καθώς μπορεί να έχει νοσήσει κάποιο συγγενικό ή φιλικό πρόσωπο.

Κατά τη γνώμη μου προτεραιότητα είναι να εστιάσουμε και να περιγράψουμε στα παιδιά την έννοια της *ΠΡΟΛΗΨΗΣ*. Πρέπει τα παιδιά να κατανοήσουν ότι με την πρόληψη μπορούν να μειώσουν ή ακόμα και να αντιμετωπίσουν τις αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία, τις οποίες μπορεί να επιφέρει ο ιός στη ζωή μας. Είναι αδήριτη ανάγκη να μιλήσουμε και να ενημερώσουμε τα παιδιά έτσι ώστε να τα εκπαιδεύσουμε στην διαδικασία της πρόληψης ώστε να διδαχθούν και να μπορούν λειτουργούν με αυτό τον τρόπο και σε άλλους τομείς της ζωής τους.

Με τη διαδικασία αυτή μαθαίνουμε στα παιδιά μας να αντιμετωπίζουν δύσκολες καταστάσεις οι οποίες έχουν αρνητικές επιπτώσεις στην ζωή μας και να επιλέγουν συνειδητά την αποφυγή των κινδύνων . Μαθαίνουμε στα παιδιά μας με αυτό τον τρόπο να την αυτοπροστασία, δηλαδή να φροντίζουν τον εαυτό τους ,να

διαχειρίζονται τον τρόπο σκέψης τους ακόμη και τα συναισθήματά τους. Επιλέγουν οι ίδιοι τον δρόμο που θα ήθελαν να ακολουθήσουν σε ορισμένες προκλήσεις της ζωής τους.

Ας εκμεταλλευτούμε αυτή την κατάσταση που τα παιδιά είναι στο σπίτι και διαθέτουμε όλοι μας πλέον χρόνο για να τους μιλήσουμε ! Ο κ. Νίκος Σιδέρης τιτλοφορεί το βιβλίο του «Τα παιδιά δεν θέλουν ψυχολόγο, γονείς θέλουν». Η φράση αυτή χαράχθηκε στο νου μου δημιουργώντας μου συνειρμούς. Ας δώσουμε στα παιδιά μας τον απαραίτητο χρόνο και χώρο ώστε να εκφραστούν ελεύθερα και να νιώθουν την απαιτούμενη ασφάλεια και γαλήνη στο πλαίσιο της οικογένειας όχι μόνο για να βιώνουν την σωματική και ψυχική ηρεμία αλλά να δημιουργήσουμε ένα κλίμα διαλόγου και ουσιαστικής επικοινωνίας τέτοιο ώστε να μπορούν να εκφράσουν κάθε δικό τους προβληματισμό .

“Να ζείτε συνετά, σε χίλιους ανθρώπους μόνο ένας θα πεθάνει φυσικά, οι υπόλοιποι θα υπολείψουν λόγω του παράλογου τρόπου ζωής τους”

Μαμμωνίδης 1135-1204 μ.Χ.